

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-090/12

Prishtinë,
17 Janar 2013

Në çështjen juridike të:

E. K.

F. B. M.

F.K.

Pala ankuese

kundër.

Ž. Š.

Rruga e Beogradit, 34

34000 Jabučar

Serbi

Paraqitësi e kërkesës/Pala përgjegjëse në ankesë

Kolegji i Apelit i AKP-së i Gjykatës Supreme të Kosovës, i përbërë nga gjyqtarët: Anne Kerber, Kryetare e Kolegjit, Elka Filcheva-Ermenkova dhe Sylejman Nuredini, Anëtarë, duke vendosur me ankesën kundër vendimit të Komisionit për Kërkesa Pronësore të Kosovës KPCC/D/A/100/2011 (lëndët e regjistruara në AKP me numrat KPA07200, KPA07199, KPA07194, KPA07201 dhe KPA07202), e datës 23 shkurt 2011 pas shqyrtimit të mbajtur me 17 Janar 2013, morri këtë

AKTGJYKIM

- 1- Refuzohet si e pabazuar ankesa e E. K. e paraqitur kundër vendimit të Komisionit për Kërkesa Pronësore të Kosovës KPCC/D/A/100/2011 (lëndët e regjistruara në AKP me numrin KPA07200, KPA07199, KPA07194, KPA07201 dhe KPA07202), i datës 23 shkurt 2011.
- 2- Vërtetohet vendimi i Komisionit për Kërkesa Pronësore të Kosovës KPCC/D/A/100/2011 (lëndët e regjistruara në AKP me numrin KPA07200, KPA07199, KPA07194, KPA07201 dhe KPA07202), i datës 23 shkurt 2011.
- 3- Obligohet pala ankuese që të paguaj shpenzimet e procedurës në shumën prej 80 € (tetëdhjetë euro), brenda afatit prej 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh nga dita e dorëzimit të këtij aktgjykimit nën kërcënimin e përmbartimit të detyrueshëm.

Përmbledhja e çështjeve procedurale dhe faktike:

Më 18 dhjetor 2006, Ž. Š. ka paraqitur pesë kërkesa në Agjencinë Kosovare të Pronës (AKP), ku ka kërkuar ri posedimin e pronës që ndodhet në fshatin Bardh të Madh në vendin e quajtur "Brda suvi breg", ngastrave kadastrale nr.156,157,158,159 dhe 160 . Ai ka pohuar se nëna e tij P. Š. është pronare e pronave të cilat i zotëronte, por ai është dashur të largohet për shkak të konfliktit të armatosur të vitit 1998/1999.

Për të mbështetur kërkesën e tij, ai përpos tjerash ka paraqitur në AKP dokumentet e mëposhtme:

- Fletën Poseduese Nr. 39 të datës 15 dhjetor 2006, të lëshuar nga Enti Republikan për Gjeodezi të Sërbisë në emër të P. Š. lidhur me pesë ngastra – 156,157,158,159 dhe 160.
- Letrën e Njoftimit të Ž. Š., të datës 06 nëntor 1988;

- Aktvendimin e Gjykatës Komonale në Prishtinë T.nr.380/06 i datës 26 janar 2007, me të cilin aktvendim paraqitësi i kërkesës është shpallur trashëgimtar për 1/3 e pronave të kërkuara në emër të nënës së tijë;
- Aktvdekja e lëshuar nga Komuna e Fushë Kosovës e datës 24 janar 2007, me të cilën konstatohet se P. Š. ka vdekur në Sllatinë të Madhe me 10 nëntor 1988, dhe
- Certifikata e të Drejtave të Pronës së Paluajtshme UL-72514009-00039 e datës 27 shtator 2007, me të cilën konstatohet se paluajtshmëritë e kërkuara janë të regjistruara në emër të P. Š. dhe i referohet ngastrave kadastrale siç vijon edhe atë:

Sekretaria Ekzekutive e AKP-ës këto dokumente i ka verifikuar pozitivisht.

Numri i ankesës dhe dosjes së lëndës së AKP-së	Të dhënat lidhur me ngastrën e kërkuar
GSK-KPA-A-90/12 (KPA07200)	Ngastra Nr. 157, në vendin e quajtur “Bërda Suvi Breg”, arë e klasës së 5-të, me sipërfaqe prej 0. 25. 88 ha
GSK-KPA-A-91/12 (KPA07199)	Ngastra Nr.156, në vendin e quajtur “Bërda Suvi Breg”,mal i klasës së 2-të, me sipërfaqe prej 0. 06. 53 ha
GSK-KPA-A-92/12 (KPA07194)	Ngastra Nr. 158, në vendin e quajtur “”,Bërda Suvi Breg vreshtë e klasës së 2-të, me sipërfaqe prej 0. 07.16 ha
GSK-KPA-A-93/12 (KPA07201)	Ngastra Nr. 159, në vendin e quajtur “Bërda Suvi Breg”, arë e klasës së 5-të, me sipërfaqe prej 0. 24. 57 ha
GSK-KPA-A-94/12 (KPA07202)	Ngastra Nr. 160, në vendin e quajtur “Bërda Suvi Breg”, kulosë, me sipërfaqe prej 0. 08. 39 ha

AKP-ja i ka njoftuar palët potenciale të interesuara për ekzistimin e kërkesave duke vendosur lajmërimë në formë të pllakateve në ngastrat që janë objekte të pesë kërkesave edhe atë; për ngastrat kadastrale 157,159 dhe 160 me 4 shtator 2007; për ngastrën kadastrale 156 me datë 31 dhjetor 2007, dhe për ngastrën kadastrale 158 me datë 5 shtator 2007.

Me vendimin KPCC/D/A/13/2008 të datës 30 prill 2008, KKPK-ja ka pranuar se kërkesat janë te bazuara duke ia pranuar paraqitësit të kërkesë pronësinë për 1/3 e pronave bujqësore të kërkuara dhe duke vendosur që kthehen në ri posedim këto paluajtshëmëri nën kërcënimin e përmbartimit të detyrueshëm. Komisioni ka vlerësuar se dokumentet e paraqitura legjitimojnë paraqitësin e kërkesës si pronarë të ligjshëm.

Me urdhëresën KPCC/RES/15/2010 të datës 19 shkurt 2010, KKPK-ja ka anuluar vendimin e KPCC/D/A/13/2008 të datës 30 prill 2008, sa i përket lëndëve të regjistruara në AKP me numrin KPA07200, KPA07199, KPA07194, KPA07201 dhe KPA07202, për shkak se njoftimi i vitit 2007 nuk ishte i saktë, njoftimet ishin vendosur në ngastra të ndryshme. Me qëllim të sigurimit të njoftimit të saktë të pronave dhe për të siguruar mundësinë e çdo personi që ka interes juridik për të dhënë përgjigje për pronat në fjalë sipas dispozitës së nenit 10.1 i Rregullores së UNMIK-ut 2006/50 e ndryshuar me Ligjin nr. 03/L-07, AKP-ja është dashur që të bentë njoftim të ri.

Sekretaria Ekzekutive e AKP-ës, nuk ka bërë rinjoftimin fizik për paluajtshëmëritë që janë objekte të kërkesave me njoftimin fizik. Ne vend të kësaj me datë 21 qershor 2010 Sekretariati ka bërë njoftimin përmes publikimit në Gazetën Zyrtare e AKP-ës nr. 4. Gazeta ishte afishuar në vende të ndryshme: shitorja “Lindi,” në fshatin Sllatinë e Madhe, në Kuvendin e Komunës në Fushë Kosovës, Zyrën Kadastrale në Fushë Kosovë si dhe në Gjykatën Komunale në Prishtinë.

Mbrenda 30 ditëve nga dita e publikimit askush nuk është përgjigjur në kërkesa.

Me vendimin KPCC/D/A/100/2011, të datës 23 shkurt 2011, KKPK-ja ka pranuar se kërkesat janë te bazuara duke ia pranuar paraqitësit të kërkesë pronësinë për 1/3 e pronave bujqësore të kërkuara dhe duke vendosur që të kthehen në ri posedim këto paluajtshëmëri nën kërcënimin e përmbartimit të detyrueshëm. Komisioni ka vlerësuar se dokumentet e paraqitura legjitimojnë paraqitësin e kërkesës si pronarë të ligjshëm.

Vendimi iu është dorëzuar paraqitësit të kërkesës – më 24 janar 2012. Me 13 korrik 2012 E. K. ka ushtruar ankesë. Me 03 shtator 2012 paraqitësi i kërkesës ka paraqitur përgjigje në të.

Ankuesi konsideron se vendimi i ankimuar është bazuar në vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe konsiston në shkelje esenciale të ligjit procedural dhe material. Ai pretendon se ngastrat kontestuese i ka blerë nga P. dhe djali i tije M. Š. në vitin 1984. Dëshmitar i këtij transakcioni ishte B. K.. Ankuesi thekson se kontrata është asgjasuar gjatë luftës. Ai shton se nuk ka ditur për kërkesat në lidhje me pronat deri me 28 May 2012 kur ai kishte takuar disa persona zyrtar në këto paluajtshëmëri.

Paraqitësi i kërkesave në përgjigjen në ankesë pretendon se ankuesi nuk kishte bërë njoftimin për interesin e tij ligjor për të marrë pjesë në procedurë mbrenda 30 ditëve pas njoftimit nga AKP-ja për kërkesat e paraqitura, sipas nenit 10.2 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/50, ndaj paraqitësi i kërkesës, propozon Gjykatës Supreme që sipas nenit 13.3 Rregullores së UNMIK-ut 2006/50 t'i hedh ankesat si të palejueshme. Përpos kësaj, nëse eventualisht vëllai i tij M. Š. ka shitur diçka ai ka mundur ta shet vetëm pjesën e vetë të bashkëpronësisë por jo edhe pjesën e tyre.

Ai thekson se ankesa duhet të refuzohet mbi këtë bazë.

Gjykata Supreme i ka bashkuar lëndët.

Arsyetim ligjor:

Bashkimi i ankesave:

Neni 13.4 i Rregullores së UNMIK-ut 2006/50 e ndryshuar me Ligjin Nr. 03/L-079 mbi Zgjidhjen e Kërkesave lidhur me Pronën e Paluajtshme Private duke përfshirë Pronën Bujqësore dhe atë Komerciale, parashikohet se Gjykata Supreme mund të vendosë për ankesat e bashkuara apo të shkrrira, kur për bashkimin apo shkrrirjen e kërkesave është vendosur nga Komisioni, në pajtim me nenin 11.3 (a) të kësaj Rregulloreje. Ky nen i mundëson Komisionit që të marrë në konsideratë bashkimin ose shkrrirjen e kërkesave me qëllim të shqyrtimit dhe marrjes së vendimeve kur ekzistojnë çështje të përbashkëta ligjore dhe të provave.

Dispozitat e Ligjit mbi Procedurën Kontestimore të cilat janë të zbatueshme në procedurën e Kolegjit të Apelit pranë Gjykatës Supreme sipas nenit 12.2 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/50, e ndryshuar me Ligjin Nr. 03/L-079, pastaj ato të nenit 408.1, në lidhje me nenin 193 të Ligjit Nr. 03/L006 mbi Procedurën Kontestimeve, parashikojnë mundësinë e bashkimit me aktvendim së të gjitha padive nëse ky bashkim i kontribuon efikasitetit dhe ekonomizimit të procedurës.

Në tekstin e ankesave të parashtruara nga ana e ankuesit, Gjykata Supreme konstaton se përveç numrit të ndryshëm të lëndës për të cilën saktësisht ushtrohet ankesa përkatëse, e gjitha baza faktike dhe ligjore, si dhe çështja e provave është plotësisht e njëjtë në të 5 (pesë) lëndët. Vetëm parcelat, objekte të së drejtës pronësore, të cilat pretendohen në secilën kërkesë janë të ndryshme. Ankesat bazohen në deklaratën e njëjtë sqaruese dhe në dokumentacionin e njëjtë. Për më shumë edhe arsyetimi ligjor i dhënë nga ana e Komisionit për këto kërkesa është i njëjtë.

Ankesat e regjistruara nën numrat GSK-KPA-A-90/12, GSK-KPA-A- 91/12, GSK-KPA-A- 92/12, GSK-KPA-A- 93/12, dhe GSK-KPA-A- 94/12 janë bashkuar në një lëndë të vetme të regjistruar nën numrin GSK-KPA-A-90/12.

Pranueshmëria e ankesës:

Ankesa është e pranueshme. Me urdhëresën KPCC/RES/15/2010 e datës 19 shkurt 2010, është anuluar vendimi i KPCC/D/A/13/2008 i datës 30 prill 2008 sa i përket lëndëve të regjistruara në AKP me numrin KPA07200, KPA07199, KPA07194, KPA07201 dhe KPA07202.

Më vonë Sekretaria Ekzekutive ka qenë dashur të bëjë rinjoftimin fizik të saktë të pronave ashtu siç është paraparë me nenin 10.1 të Rregullorës së UNMIK-ut 2006/50 të ndryshuar me Ligjin nr. 03/L-079. Rinjoftimi duhet të siguroj që palët e treta të jenë të njoftuara në mënyrën e duhur në lidhje me kërkesat e parashtruara dhe që të kenë mundësinë të informojnë AKP-ën për interesat e tyre ligjore në këtë çështje. Ligji në nenin 10.1 parasheh që Sekretariati duhet të bëjë “përpyqje të arsyeshme që të njoftojë çdo person që mund të ketë interes ligjor në pronë”. Ky nen nuk ofron përshkrim specifik se çka në të vërtetë nënkuptohet me “përpyqje e arsyeshme” me përjashtim “ që në rastet e caktuara këto përpyqje mund të nënkuptojnë lajmërimin në publikimin zyrtar”. Interpretimi gramatikor i tekstit përfshin konkludimet se publikimi është më tepër përjashtim sesa rregull dhe se rregulli duhet të nënkuptoj logjikën e zakonshme dhe traditën që ekziston. Deri më tani është e pranueshme si rregull se njoftimi është bërë duke e vendosur lajmërimin (tabelën) në pronën në fjalë me informata për sa i përket 3 kërkesave në 3 gjuhë (Angleze, Shipe dhe Serbe) përderisa njoftimi është vendosur në vendin/objektin – ngastrën, shtëpinë, etj. Njoftimi konsiderohet se është bërë në mënyrë të rregullt dhe se palët e mundshme të interesuara janë njoftuar siç duhet për procedurën para AKP-ës, përveq nëse ekziston arsye tjetër të besohet ndryshe. Në rastin konkret Sekretariati Ekzekutiv nuk ka bërë njoftimin e drejtë të pronave, prandaj mund të konkludohet se ankuesi nuk ka qenë i informuar për sa i përket kërkesave dhe nuka ka mund të merrte pjesë në procedurën para AKP-ës.

Si rezultat i kësaj e drejta e ankuesit në ankesë nuk është parandaluar.

Meritat:

Gjykata Supreme pas shqyrtimit të shkresave të lëndës, vendimit të ankimuar dhe pretendimeve të ankuesit konsideron se ankesa është e bazuar. Sipas Çertifikatës Mbi të Drejtat Pronësore mbi Palujtshmërinë UL -

72514009-00039 të datës 27 Shtator 2007 të Zyrës Kadastrale të Komunës së Fushë Kosovës palujtshmëritë e kërkuara si: 156, 257, 158, 159 dhe 160 janë regjistruar në emër të P. Š.– nënës së paraqitësit të kërkesës. Më tutje pas vdekjes së saj Gjykata Komunale e Prishtinës me aktvendimin e saj T.nr.380/06 i datës 26 janar 2007 paraqitësin e kërkesës e ka shpallur trashëgimtarë për 1/3 e pronave të kërkuara.

Pretendimet e ankuesit se palujtshmëritë kontestuese i ka blerë në vitin 1984 nga P. dhe djali i tij M. Š. dhe se gjatë transaksionit B.K.i ka qenë prezent nuk përfaqësojnë prova juridikisht të vlefshme për të vërtetuar të drejtën e pronësisë së atyre ngastrave kontestuese siq është përcaktuar në nenin 4 paragrafi 2 i Ligjit për Qarkullimin e Palujtshmërisë (Gazeta Zyrtare e RS nr. 43/81) dhe nenit 36 të Ligjit të Pronësisë dhe të Drejtave të tjera Sendore. Sipas kësaj dispozite ligjore për fitimin e pronësisë në pronën e caktuar është e nevojshme kontrata e shitjes në formë të shkruar dhe e legalizuar nga autoriteti kompetent. Në rastin konkret kjo lloj kontrate asnjëherë nuk është lidhur. Prandaj, pretendimet e ankuesit janë të pabazuara, të papranueshme dhe rrjedhimisht në kundërshtim me dispozitat ligjore. Po kështu, pretendimet ankimore janë në kundërshtim edhe faktet relevante të vlefshme të vërtetuara dhe provat e administruara në procedurën administrative të AKP-ës.

Prandaj, Gjykata Supreme konkludon se vendimi i KKPK-ës është i drejtë dhe i ligjshëm dhe i njëjti ka dhënë shpjegime dhe sqarime të mjaftueshme për faktet vendimtare për një vendim të bazuar me ligj. Vendimi ankimor nuk është përfshi me shkelje thelbësore të ligjit material dhe procedural sipas nenit 12.3 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/50 të ndryshuar me Ligjin 03/L-079.

Rrjedhimisht mbi të mësipërmen dhe bazuar në nenin 13.3 (c) të Rregullores së UNMIK-ut e ndryshuar me Ligjin nr. 03/L-079 refuzohet ankesa.

Shpenzimet e procedurës:

Në përputhje me Shtojcën III, nenin 8.4 të Urdhëresës Administrative (UA) 2007/5 e ndryshuar me Ligjin nr. 03/L-079, palët përjashtohen prej shpenzimeve të procedurës para Sekretarisë Ekzekutive dhe Komisionit. Ndërkaq një përjashtim i tillë nuk parashikohet në procedurën para Kolegjit të Apelit. Rrjedhimisht, regjimi normal i shpenzimeve gjyqësore siç parashihet me Ligjin mbi Taksat Gjyqësore (Gazeta Zyrtare e KSAK, 3 tetor 1987) dhe sipas UA nr. 2008/2 të Këshillit Gjyqësor të Kosovës mbi Unifikimin e Taksave Gjyqësore, zbatohet ndaj procedurës së zhvilluar para Kolegjit të Apelit.

Prandaj, shpenzimet gjyqësore si në vijim aplikohen në procedurën e tanishme të ankesës:

- Taksa nga tarifa gjyqësore për paraqitjen e ankesës (neni 10.11 i UA 2008/2): 30 €
- Taksa nga tarifa gjyqësore për nxjerrjen e aktgjykimit (nenet 10.1 dhe 10.21 të UA 2008/2), duke

pasur parasysh se vlera e pronës së kërkuar më arsye mund të vlerësohet në 10,000.00 dhe është € 50.00.

Këto tarifa gjyqësore duhet të merren përsipër nga pala ankuese që humb rastin. Në përputhje me nenin 45.1 të Ligjit mbi Shpenzimet Gjyqësore, afati për pagesën e taksave në fjalë është 15 ditë. Neni 47.3 parasheh që në rast se pala nuk i paguan taksat brenda afatit të dhënë, pala duhet të paguajë një gjobë prej 50% të shumës së gjobës. Në rast se pala nuk i paguan taksat brenda afatit të dhënë, atëherë bëhet zbatimi i detyrueshëm i pagesës.

Këshillë juridike:

Në përputhje me nenin 13.6 të Rregullores së UNMIK-ut 2006/50 të ndryshuar me Ligjin 03/L-079, ky aktgjykim është i plotfuqishëm dhe i detyrueshëm dhe nuk mund të kundërshtohet përmes mjeteve të rregullta dhe të jashtëzakonshme juridike.

Anne Kerber, Kryetare e Kolegjit, EULEX

Elka Filcheva-Ermenkova, Gjyqtare e EULEX-it

Sylejman Nuredini, Gjyqtar

Urs Nufer, Referent i EULEX-i